

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:09	19:32	18:33	תל אביב
20:12	19:34	18:31	ירושלים
20:08	19:31	18:32	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הושיב המוסדות

שפרו מעשיכם

בחודש אלול צריך להשתנות ולשפר את המעשים שלנו

קריאת שמע

היתה זו התקופה האחרונה בחיי מורי ורבי, כ"ק האדמו"ר מנדבורנה זי"ע. המחלה הקשה עשתה שמות בגופו הטהור, וייסרה אותו בייסורים קשים ונוראים. הרבי השתדל בכל כוחו שלא לשנות מעבודת השם כפי שנהג כל הימים, למרות שהדבר היה כרוך במאמצים כבירים, עד מסירות נפש ממש...

מעשה שהיה, בתקופה בה עבר טיפולים קשים ומייסרים, אשר הכאבים בעקבותיהם היו חזקים ועוצמתיים בעוצמה שלא ניתן לתאר. גם כשעלה הרבי על יצועו בלילה לנוח קמעא לא עזבוהו הכאבים, ולמרות שהיה מוחש מהטיפולים הקשים – לא הצליח להירדם... הוא שכב במיטה וגנח באלם קול כדי לא לצער את מקורביו, אך היה ניכר כי הוא סובל סבל נורא, שאינו מאפשר לו לעצום עין...

כבר למחרת, מיהרו בני המשפחה לשאול את הרופאים כדת מה לעשות. הן הרבי זקוק לנוח, וגופו זקוק למנוחה. הרי הוא לא יוכל להחזיק מעמד בלי לנוח שעות ספורות, אך המנוחה ממנו והלאה בשל ייסוריו...

'זאת בעיה שיש לה פתרון', אמרו הרופאים. 'יש לנו כדור שינה חדשני ועוצמתי, שיסייע לרבי לישון שינה טובה ורגועה...'

סמוך לחצות הלילה, כששוב חזר מראה ליל אמש על עצמו והרבי הקשה להירדם, נטל הרבי את הכדור, ואכן – זכה לשינה עמוקה...

בשעה שבע וחצי בבוקר, הזעיק הרופא המטפל את חבריו לחדרו של הרבי. 'זה לא יאומן', קרא בהתפעלות, 'הרי הרבי לקח כדור שינה, בעל עוצמה מינימלית לחצי יממה של שנת ישרים... וראו נא, הצביע על הרבי, צבוע בקושי שבע שעות, והרבי כבר קם, מסתובב בחדר, קורא קריאת שמע בדבקות, לבוש בקפוטע שלו...'

גם שאר הרופאים לא יכלו להסתיר את פליאתם, וכשסיים הרבי – פרשו בפניו את תמיהתם. חיין הרבי ואמר: 'הרי לא הפסדתי זמן קריאת שמע מעולם, וכי היום אפסיד, בשביל כדור השינה?!'

מטוב ועד רע – "אם טוב ואם רע". ראינתם אדם נשפט על מה שעשה טוב? אבל בשמים דנים את האדם גם על הטוב, הנחת תפילין? איזה תפילין, מהבר מצוה? הנעליים גם מהבר מצוה?! בירכת ברכת המזון? איך בירכת? הרדיו דלוק. התפללת אבל איך? איך עשית את המצוות בהתלהבות או בקרירות. כמו מי שקונה בגד, הוא בודק את האיכות שלו, כך בודקים את המצוות. ואם בודקים את המצוות, כמה צריכים לבדוק את העבירות רח"ל! ואם על דבר שנעלם מאיתנו צריכים לפחד, כמה צריכים לרעוד מהגלויה וכמה תפילות וברכות ועבירות עוברים כל יום בלי משים! ובמשך שנה שלמה!

חודש אלול זה חודש של ביקורת על המעשים שלנו, איך נוטל ידיים? איך מברך? הבן איש חי אומר, אם נוטל ידיים שלא כהלכה נתבע יותר ממי שלא נטל ידיים כלל. כבר נטלת ידיים, למה לא ליטול כהלכה? אתה רעב, והנשמה אינה רעבה?! ולא עוד, אלא שנענש על ברכה לבטלה, לא נטל כהלכה, והברכה היא לבטלה שענשה חמור. צריך להחליט, אני משפר את עצמי, הכל יהיה אחרת, אני מתחיל דף חדש, ואז באים ליום הדין עם זכויות, ונעשה אהוב בשמים, זו העבודה של הימים הללו!

בחודש אלול זה ומרגעים אלו, צריכים אנו להתחיל ולהחליט לברך כל ברכה בכוונה, כל תפילה בהתעוררות, להרגיש "ואני תפילה" (תהילים קט). להיות "אש" בעבודת ה', לומר לקב"ה כולי חם אליך, אני לא עובד בקרירות. לעבוד את הקב"ה בשמחה. ככתוב, חשתי ולא התמהמתי לשמור מצוותיך" "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב" "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך" אני שמח שאני לומד תורה, אני שמח בנתינת צדקה, אני שמח בעבודת ה'.

חז"ל אומרים תקעו בחודש שופר, חודש לשון חדשו מעשיכם ושופר לשון "שפרו" מעשיכם ושובו בתשובה, וזה הזמן לתקן את המעשים ולהתבונן. אדם לוקח שוקולד ומברך במלמול, אתה מזכיר את שמו של הקב"ה ששרפים וחיות הקודש רועדים ממנו, איך אפשר למלמל ברכה?! תחשוב בשביל מה באת לעולם לשוקולד או לברכה? תחשוב מה שאתה עושה אתה הולך לברך ואז תברך ותודה בכוונה. תברך מילה במילה, ברוך ה' אלוקיני, תחשוב מה אתה אומר. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

ומדים אנו לפני יום הדין. יש שוחד כביכול שהקב"ה מקבל, שוחד תפילות תורה ותשובה. ספר קהלת מתחיל "הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל..". שלמה המלך מתאר את עשרו עשיתי לי בתים וגו' שרים ושרות וגו' ומסיים שלמה המלך **סוף דבר הכל נשמע, את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור, כי זה כל האדם!** הנה נשיא המדינה, כאן הוא מכובד בעמו ובעולם, שטיחים אדומים ומחמאות. כשמגיע לשמים שופטים את האדם לפי מעשיו. כי זה כל האדם – רק תורה ויראת שמים עושים אותך אדם.

וממשיך הכתוב: סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם, כי את כל מעשה האלקים יביא במשפט אם טוב ואם רע". מפרש התרגום יונתן בן עוזיאל: סוף מעשה שנעשה בעולם הזה בצנעה, בחדרי חדרים, איש לא רואה אותו. **כולו עתיד להתפרסם ולהשמע לכל האנשים, כל המשפחה שלו, כל המיליארדים שבשמים יראו את כל מעשיו!**

ואומר הזהר הקדוש יראו את המעשה עצמו, כמו בסרט וידאו. אוי לאותה בושא או לאותה כלימה! אדם יושב בבית סוהר על עבירה לא יפה, הוא מתבייש, אבל עם הזמן אנשים שוכחים והוא חוזר לחיים. אולם, כאן שוכחים כי יש גוף, לאחר מאה ועשרים שנה "אין שכחה לפני כסא כבודך". והבושה שם גרועה פי כמה וכמה מגהנום! כי כולם לא שוכחים את המעשה ונשאר אתה בושא למיליון שנה כמו שהיה בשעת המעשה! הכל עתיד להתפרסם לכל בני נשא!! ולכן אומר התרגום בגין כן ית מימרא דה' הוי דחיל ויתר פקודוהי הוי נטיר דלא למחב בסתרא, ואין תחוב הוי זהיר למתב - את מאמר ה' ירא, ואת מצוותיו שמור ואל תחטא בסתר, ואם חטאתה הזהר לשוב... ואם חטאתה, אומר התרגום, רוצ ושוב בתשובה, רוצ לתקן את מה שחטאת. מי שבוכה מוחק את עונותיו.

"כי את כל מעשה יביא במשפט" - כתוב בזוהר הקדוש המעשה עצמו יראו, כל העבירות שעשית, המעשה בעצמו יביא במשפט! אוי לאותה בושא אוי לאותה כלימה! כמה צריך לחזור בתשובה!

על כל נעלם – מסיים הכתוב בקהלת הנזכר "כי את כל מעשה האלקים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע". "על כל נעלם" אומרת הגמ' בחגיגה דף ה' אפילו עשה עבירה ונעלם ממנו שעשה זאת. עתיד ליתן דין, אם על הנסתרות מהאדם צריך לפחד, על הגלויים לנו על אחת כמה וכמה!

ההקדשה השבועית

הוציט חס אנוס לתקיש אלפי טלמט צאר הפרשה להצלתחפס או לעיני קירובס? התקשור עכשיו: 05-04-01-000

לימינו
ידון חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה רושי בן דיה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילי שושנה
שלמה בן גלן לון סילגית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

איך יהיה לילדי חשק בתורה?

הימים התפרסם כאחד מגדולי מרביצי התורה בדורנו, ומי שמי הדבש של תורתנו הקדושה נראו תדיר בשפתותיו. אביו של ר' שמואל, שביקש להנחיל לבנו את חשק התורה, ולכן הצמיד לו את בחיר הבחורים הזה, וכאמור היה זה בשכר.

לאחר מספר ימים, הגיע רבי ישראל גוטסמן אל אביו של ר' שמואל, ואמר לו שהוא אינו מוכן לקבל כסף על לימוד עם בחור שכזה. סברותיו וחידושיו הן לו לעונג עצום. "יש כאן מקח טעות, לא התכוונתי לחברותא שכזו, המענגת אותי בלימוד".

ר' שמואל המשיך ללמוד עם רבי ישראל גוטסמן, עד שהאבא בראותו את לימודם הערב של השניים, ביקש אף הוא להצטרף ללימוד זה של החברותא.

לא חס רבי מיכל דוד על כבודו, אלא ביקש ללמוד עם החברותא של בנו.

ומה למד מכך הבן, רבי שמואל? הוא ספג ושאב את הידיעה שחשק התורה מעבירה מהאדם כל מיני מחשבות על כבוד, עד כדי כך שהאבא יכול ללמוד עם הבן ועם אותה חברותא.

וזה מה שאמר לך מרן הגרי"ש, אמר הגרי"י זילברשטיין לגביהם. אם תראה לילדיך שיש לך חשק ללמוד, ותמחיש להם את זאת בצורה מעשית, הרי החשק הזה ידבק גם בהם ממילא, ואין כאן מקום לברכה.

הילדים שלו יראו שהוא עצמו מנצל את עיתותיו ורגעיו ללימוד, ויראו גם שהוא עושה זאת בחשק, ולא כמי שכפאו שד, הרי הם ילמדו מכך שהתורה היא עיקר החיים, ולא שום דבר אחר, וממילא יחפצו אף הם ללכת בדרכיו.

כדי להדגים לו את חשק התורה, סיפרתי לו שפעם כאשר התקיים בארץ 'אירוע מדיני' חשוב, יצאו הכל לחזות בפלא ההוא במו עיניהם, וגם בני ישיבה רבים היו בין אלה שעזבו את בית המדרש, והשתתפו באירוע.

זכורני, שאחד הבחורים החשובים בישיבת סלבודקא פנה אלי ואמר 'דוקא עכשיו, כאשר רבים עוזבים את בית המדרש, בוא נלך אנחנו לטעום טעם אמיתי בתורה, בוא נלך יחד לישיבת פוניבז' ונשמע שם את שיעורו של הגר"ש רוזובסקי'.

מעיד אנוכי על עצמי שעד היום נשאר לי הטעם המתוק של השיעור ההוא.

דומה שהכל מודים שר' שמואל רוזובסקי היה אחד האישים בדור האחרון שהמחיש את חשק התורה בעיני תלמידיו, שהיו יוצאים משיעורי בעיניים מפיקות אושר וסיפוק רוחני עצום. כיצד רכש ראש ישיבת פוניבז' את החשק הזה ללמוד תורה?

סיפרתי לגביר שהגיע אל מעוני, שכפי הידוע ביקש אביו של הגר"ש הגאון רבי מיכל דוד, לגדל את בנו בתורה ככל האפשר, והצמיד לו בשכר את אחד מבחירי בני הישיבות, עילוי מופלג שבגיל 18 כיהן כדיין בבית דינו של הגאון רבי חיים עזרה. היה זה הגאון רבי ישראל גוטסמן זצ"ל, שברבות

מספר הגאון רבי יצחק זילברשטיין: ערב אחד צלצל הטלפון בבית, ועל הקו היה יהודי חשוב שנודע כאחד ממעמידי התורה בדורנו, וכמי שתורם רבות לאחזקת הישיבות הקדושות.

האיש אמר שיש לו צורך דחוף לבוא ולבקרי בענין פלוני. למרות שבאותם ימים לא הייתי בקו הבריאות, הרגשתי שהעניין אכן דחוף והסכמתי לבואו.

כאשר הגיע היהודי לביתי, סיפר שהיה אמש בביתו של מורי חמי מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, ולאחר שהוצג בפניו כאחד מגדולי התורמים, ביקש ברכה על צאצאיו שיגדלו לבני תורה.

מו"ח אכן בירך אותו בחמימות, 'אבל אני לא הסתפקתי בכך', סיפר לי האיש. 'אלא ביקשתי שיברך את ילדי שיהיה להם חשק ללמוד תורה'.

'הרב אלישיב שמע את דבריו, אבל עשה סימן באצבעו לאות שלילה, ואמר כהאי לישנא: דבר זה כבר אינו תלוי בי. אם יהיה לילדיך חשק התורה או לא, זה תלוי בך, ורק בך. ולא רצה לברך.'

התורם נבהל קמעה לנפשו, ורצה לשמוע ממני הסבר על הדבר הזה, ומדוע באמת מו"ח סירב לברכו בענין חשק התורה של הילדים.

ניסיתי להרגיעו, ואמרתי לו שברור שלמרן לא היה בכך שום ענין נגדו, אלא באמת על פי השקפת היהדות ותורתנו הקדושה, האבא הוא האדם היחיד שבכוחו להנחיל את חשק התורה לילדיו.

פניתי אל היהודי ההוא והסברתי לו, שאם

"אם יהיה לילדיך חשק התורה או לא זה תלוי בך ורק בך, ולא רצה לברך..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:
03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות שבת

שאלה: המתארחים בבתי מלון וכן היולדות שנמצאות בבתי רפואה, כיצד ינהגו עם הדלקת נרות שבת?

כתב מרן השלחן ערוך (סי' רסג ס"ח), שנים או שלשה בעלי בתים אוכלים במקום אחד, יש אומרים שכל אחד מברך על מנורה שלו, ויש מגמגם בדבר. ונכון להזהר בספק ברכות ולא יברך אלא אחד. וכתב הרמ"א (ר' משה איסרליש), אבל אנו אין נוהגין כן. נמצא שלספרדים אם אשה אחת הדליקה נרות, שוב אי אפשר לנשים אחרות להדליק בברכה באותו מקום, שהרי אין מברכים על תוספת אורה, והאשכנזים נהגו להקל לברך על תוספת אורה.

אולם כתב הרמ"א (סי' רסג ס"י), ועיקר הדלקה תלויה בנרות שמדליקין על השלחן. ועל פי זה כתבו פוסקי אשכנז, שאף לאשכנזים לא התירו לברך על תוספת אורה אלא במקום אכילה ששם יש שמחה בתוספת זו, אבל בשאר המקומות שאין מדליקים אלא משום שלא יכשל באיזה דבר, אין הנאה מיוחדת בתוספת אורה, ואין מברכים עליה.

ודע, שאם אור החשמל דלוק שאורו חזק, הרבה מפוסקי אשכנז מודים, שבמקרה כזה גם לבנות אשכנז אין לברך על תוספת אורה. משום שאחרי שיש אור גדול, נר קטן מה כוחו יפה להאיר, ונסתר מחמתו של האור הגדול.

ולהלכה, אשה הראשונה שמדליקה במקום שמיחדים בית המלון או בית הרפואה את הנרות של שבת, רשאית להדליק בברכה. ולגבי שאר הנשים, בין לבנות ספרד ובין לבנות אשכנז, עדיף להדליק את אור החשמל שבחדר ולברך עליו, ומי שאינה רוצה שיהיה לה אור בחדר בלילה, ומשתמשת באור הפרוזדור בלילה, אז תדליק את האור בפרוזדור או האור של השירותים בברכה.

ונכון וראוי להדליק בנורה שניכר בה לכבוד שבת, וכגון מה שמשווקים כיום, נורה חשמלית בצורת שתי נרות, ונראה הדבר מיוחד לכבוד שבת קודש. (ע"פ חו"ע עמ' רג בהערה. ילקוט יוסף שבת כ"א ח"ב עמ' פא. יו"ט עמ' תפט)

שאלה: אדם שטעה בתפילת עמידה של ערבית של שבת קודש, ואמר "אתה" על מנת להגיד אתה חונן וכו', במקום להגיד אתה קידשת, ומיד שם לב לזה, האם רשאי להמשיך אתה קדשת?

הנה, יש אחרונים שאומרים שמקרה זה תלוי במה שנסתפקה הגמרא (ברכות יב.), כשאדם טעה בכונתו בתחילת הברכה וסיים כהוגן, האם הולכים אחר עיקר הברכה או סופה. והגמרא נשארה בספק, ולפי שהספק שלנו הוא בדברנו לכן הולכים בו להקל, שאע"פ שבתחילה אמר "אתה" על דעת חול יכול להמשיך ולומר כהוגן אתה קדשת. אמנם יש אחרונים שכתבו לחלק שהרי כאן גם כיוון וגם אמר שלא כהוגן.

ויש שהביאו מה שאמרו חז"ל (ברכות כא:), מי שטעה והתחיל תפלת חול בשבת גומר כל אותה ברכה, משום "שבדין אדם צריך להתפלל שמונה עשרה ברכות" ומשום כבוד שבת לא הטריחוהו חכמים. [ופירש הרמב"ם (שו"ת פאר הדור סי' קל), שהוא משום שבבוא יום שבת ויום טוב, צריך להיות שמח ונעלו, ולהודות לאל אשר נתן מנוחה לעמו ישראל שבתות ומועדים לשמחה, לא שיהיה יום תענית וזעקה ויגון, ואל יאמר בהם אלא הדברים הנאותים והמשמחים, ולהזכיר נפלאותיו אשר עשה עם אבותינו ולנו]. ולפי זה כתבו, שצריך להמשיך ולומר אתה חונן וכו'. שהרי מן הדין כך היה צריך להתפלל.

והכריע מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל בחזון עובדיה (שבת ח"א עמ' שמו), שכיון שאפילו טעה ואמר "אתה חונן", ומיד פנה ל"אתה קדשת", וחתם מקדש השבת, שבדיעבד אינו חוזה. נמצא שסיום הברכה של תפלת החול אינה לעיכובא, הילכך במחלוקת הפוסקים בדין אם אמר רק תיבת "אתה", שב ואל תעשה עדיף.

להלכה מי שטעה והתחיל בתפלת חול, שאמר אתה חונן, ונזכר, צריך לגמור ברכת אתה חונן, ולחזור אחר כך לאתה קדשת. ואם אמר רק תיבת "אתה" ובדעתו היה לומר אתה חונן, ומיד נזכר, אינו צריך לסיים ברכת אתה חונן, שהרי גם בתפלת שבת מתחיל "אתה" קדשת, ואפילו בשחרית שצריך להתחיל לומר ישמח משה, כיון שהדין הוא, שהמחליף נוסח תפלות של שבת, יצא ידי חובה, אף כאן אינו גומר אתה חונן, כיון שידע שהיום שבת ורק מכח הרגל לשונו התחיל כן. (חזון עובדיה שבת ח"א עמ' שמו)

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

שמונה כללים למשמעת

א. מדד העקביות - קשה לאדם העומד בחוץ לאמוד את הדברים שצריכים להיות חשובים בבית זה או אחר, ולכן לא אוכל לקבוע על מה אתם צריכים להקפיד ללא פשרות. כל בית ואופיו, כל הורה וסגנונו, וההורים בלבד הם אלה שיכולים, וצריכים, לקבל את האחריות ולהחליט על מה לבסס את הבית ומה להעמיד בראש סדר העדיפויות.

אבל מאחר והעמידה העקבית על ביצוע הדרישות היא מהדברים החיוניים והבסיסיים בהטלת משמעת, וכאשר ההורים גוזרים גזירה ובעקבות לחץ הילד הם מוותרים, ניתן לומר שזה בבחינת "נוח שלא נברא משנברא". לכן, דבר אחד צריך להיות ברור ללא שום ספק: חיוני שהדברים שייקבעו ויוגדרו כלפי הילדים, יהיו דברים שההורים מסוגלים לעמוד בהם בעקביות ובנחישות, ושלא יתחילו להיאבק אפילו על דבר אחד שבו לא יוכלו להתעקש עד להשלטתו בבית באופן מוחלט - כי אם לא כן, הרי שיהרסו בכך את המשמעת גם בדברים האחרים ויצא שחרם בהפסדם.

יכולת עמידה עקשנית בלי לוותר תלויה במידה רבה בנטיה ובאופי האדם. לכן יש להיזהר שלא לחקות אף אחד, ובשום פנים ואופן לא להתפתות לקבוע כללי משמעת ולנסות להטיל סדר בבית, כפי שהשכנים או המכרים עשו והצליחו. לא כל אחד מסוגל לעשות מה שהשני מסוגל, ומי שיוודע שעצמו שלא יוכל לעמוד בלחץ הילדים, עדיף שכלל לא ינסה להנהיג זאת.

נקודה חשובה ביותר לציון: מאחר והטלת משמעת כרוכה בתהליך ממושך עד שהילדים מכירים בחוקים השרירים, חשוב מאוד שההורים יקפידו שלא לשנות את דעתם מיום ליום, כשמדובר בנושאים הקשורים להתנהלות הבית, ולא להתיר (אפילו שלא מחמת לחץ הילדים) דבר שאסרו קודם לכן, כיון שזה יבלבל את הילדים ויחטא למטרה. על כן, חשוב להצטייד בראייה ארוכת טווח ולקחת בחשבון את כל האפשרויות, לפני שבאים להנחיל כללים ולהציב גבולות בסדרי הבית.

הכלל העולה: הצב אך ורק כללים שתוכל לעמוד עליהם בעקביות.

ב. דוגמא אישית למשמעת - עוד כמה שנקודה זו צריכה להיות מובנת ופשוטה, ראוי להעלותה בצורה הכי ברורה: חשוב שההורים עצמם ישמשו דוגמא חיה של אנשי משמעת. הורים שנוהגים בחוסר משמעת כלפי התחייבויותיהם הם, יתקשו לדרוש מילדיהם לנהוג באופן שונה. ככלל בחינוך יש לציין, שלא יתכן "תא שמע" כשלא מצרפים אליו גם "תא חזי"...

אבא שמבטיח לילדו דבר ואינו מקיים - בין אם מדובר בממתק או בשעת משחק משותפת - מחנך את ילדו ללכת בעקבותיו. אברך שנוהג, באופן שיטתי, לחזור הביתה באיחור מן השעה בה אמר שיבוא (ומי מדבר כשהילד עוד שומע את אמו מתקיפה אותו על חוסר האחריות...) בל יצפה שילדי ייחסו ערך כלשהו למילים אחרות שלו - בעיקר, כשהדבר מתנגש עם רצונותיהם.

כפי שכבר הובהר בפרקים הקודמים, החינוך למשמעת הוא חינוך לדרך חיים, כאשר המטרה היא להביא את הילד למשמעת פנימית. אי לכך, על ההורים לעבוד באותה דרך חיים שהם מבקשים לסלול לילדיהם. לכן, הורים מוזנחים ומוזניחים, יגדלו ויחנכו, בדרך כלל, ילדים בעלי תכונות זהות.

הכלל העולה: הוכח לילדים שגם אתה ממושמע לכללים ויש משקל למלה שלך.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

הבחירה בידיים שלך

בחיים! חיים איכותיים של רגיעה ושלוה ושמחה. כמה התקפי לב מחלות ואסונות אנשים עוברים, והכל בא ממקור אחד חרדה פחד ודאגה! הכל מגיע משם, אדם לא מרגיש את זה מיד, אבל זה תהליך ארוך ואטי, כשהגוף כל הזמן דואג, העורקים הולכים ומצטמקים והגוף מתפרק, והלב לא עומד בעומס, ואז באים כל המחלות הנוראות, אבל מי שמכיר את ה' ובוטח בו, ניצל מכל זה, ויש לו גם חיים טובים ומאושרים בעולם הזה וגם נצח נצחים בעולם שכולו טוב.

המיפס העליון של הבטחון הוא, שתתחזק הכרתנו בחמלת ה' עלינו! כמה שאדם יהיה משוכנע "שחמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו", אפילו על הרעים שבבריות, ושרחמי ה' לא נגמרים, הוא יהיה בעל בטחון גדול יותר. ואפילו שה' מעניש, זה מרחמים לתת לנו אחרית ותקוה, שנזכה להנות מהנאה נצחית ואלקית, ולא מהנאה שטותית בעולם הזה. ובורא עולם מוכן לסבול אתך ביחד "עמו אנכי בצרה", למה? אומר ה' כדי שאדע את המינון שאתה סובל, ואסבול ביחד אתך, אתה מקבל מכה וה' אתך! מי שיפנים את זה הוא יעבור את כל המכשולים עם חיוך על הפנים! ה' לא רוצה שתעבור מסכת יסורים בעולם הבא, אז הוא נותן לך את היסורים כאן מרחמנות עליך.

הבחירה בידיך לקבל זאת עם חיוך, או להכנס לעצבות וכעסים ותסכולים וכך להרוס את החיים! ואומר הזוהר, שכמה שאתה מקבל יותר קשיים בחיים, סימן שאתה אהוב ומכובד יותר אצל הקב"ה!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

החיים שלנו עוברים מנקודת התחלה ומסתיימים בנקודה מסויימת, אם קיבלת פקדון והחזרת אותו שלם וטהור לקב"ה, מה צריך יותר מזה? הרי גם אתה תלך מפה, אף אחד לא ישאר כאן לנצח, אבל אם חלילה פשעת בפקדון והוא נשרט או נשבר, צריך לתת דין וחשבון מדוקדק!!!

וכך אומר רבינו בחיי אם מגיע לדוגת בטחון גבוהה, הוא ישמח במה שיעשה לו אלקים, בין אם זה מות, חיים, פרידה אבדה, גנבה, פיטורין, מחלה, גירושין, בכל הוא יהיה שמח!

איך אפשר להיות שמח? אלא מי שמכיר את מנהל המפעל, יודע שהוא לא חפץ שישתברו קנקניו!

"חי אני נאום ה' אם אחפוץ במות המת", אני לא מעוניין שהרשע ימות, אלא "כי אם בשובו מדרכו", אני אעשה הכל כדי שהרשע ישוב. "אהבת עולם אהבתנו", "ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים", הקב"ה מביטח שלעולם הוא לא יפסיק לאהוב אותך! מה שתעשה, הוא לא יוותר עליך, הוא יעניש אותך עד שתחזור אליו! אבא שלא סובל את הילד שלו, הוא נותן לו מה שרוצה ואומר "קח ולך ממני, לא רוצה לראות אותך", אבל אבא שלא מוכן לוותר על הילד שלו, הוא מעניש ומוכיח אותו ומנסה לכונן אותו לדרך הישרה, למה? כי הוא אהב אותו!

כך הקב"ה לא מוותר על אף יהודי, לא משנה מה תעשה, אני לא אפסיק לרצות אותך, ותקבל ממני מכות עד שתחזור אלי!

קיבלנו מרבינו חיי עשר מדרגות של בטחון, כדאי להתחיל לטפס, וכמה שנטפס גבוה יותר, נוכל להנות מה' ומהעולם וגם מעצמנו, נהנה מכל רגע

"בן אדם מה לך נרדם..."

בכל חצות לילה בחודש אלול
מתקיימת אמירת סליחות ברוב עם

בהשתתפות ראש הישיבה

הרב דניאל זר

בישיבת אור דוד

רחוב המכבים 108, בני ברק
(ליד קניון אילון)

לפרטים ניתן לפנות למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12 או באתרנו